

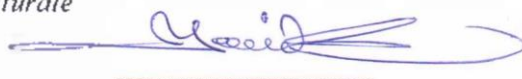
MINISTERUL CULTURII AL REPUBLICII MOLDOVA
ACADEMIA DE MUZICĂ, TEATRU ȘI ARTE PLASTICE
FACULTATEA ARTĂ TEATRALĂ, COREGRAFIE ȘI MULTIMEDIA
CATEDRA MANAGEMENT ARTISTIC ȘI INDUSTRII CULTURALE

APROBAT

în ședința Catedrei *Management artistic și industrii culturale*

Proces-verbal nr. 9 din 27.05.2026

Șef Catedră, dr., Maestru în Artă, Badicu Iurie

APROBAT

în ședința CACS, FATCM, Proces-verbal nr. 7 din 19.06.2026,

în ședința Consiliului profesoral al FATCM,

Proces-verbal nr. 9 din 22.06.2026

Decană FATCM, dr., conf. univ., Starciuc Mariana

GHID METODOLOGIC
privind elaborarea și susținerea tezelor de master

Programul de master: *Patrimoniu cultural și manifestări artistice*

Domeniul general de studii: **021 Arte**

Domeniul de formare profesională: **0219 Studii culturale și management artistic**

Ciclul II; Nivelul 7 ISCED; **Master științific**

Elaborat de:

BADICU Iurie

Doctor în arte, lector universitar, Maestru în Artă
Șef al Catedrei *Management artistic și industrii culturale*

CUPRINS

PRELIMINARII	4
CAPITOLUL I. ORGANIZAREA CERCETĂRII PENTRU TEZA DE MASTER	5
1.1 Finalitatea tezei de master	5
1.2 Alegerea și formularea temei tezei de master	6
1.3 Conducerea științifică și responsabilitățile masterandului	7
1.4 Proiectarea cercetării	9
CAPITOLUL II. CERINȚE ȘTIINȚIFICE ȘI METODOLOGICE PRIVIND ELABORAREA TEZEI	10
2.1 Documentarea și fundamentarea teoretică	10
2.2 Metodologia cercetării	11
2.3 Componenta aplicativă și rezultatele proprii	14
2.4 Contribuția proprie, noutatea și valoarea cercetării	15
CAPITOLUL III. STRUCTURA ȘI CONȚINUTUL TEZEI DE MASTER	16
3.1 Elementele constitutive ale tezei	16
3.2 Introducerea	16
3.3 Corpul lucrării	17
3.4 Concluziile și recomandările	17
3.5 Anexele	18
CAPITOLUL IV. REDACTAREA ACADEMICĂ, CITAREA ȘI PREZENTAREA TEHNICĂ	18
4.1 Cerințe generale de redactare	18
4.2 Cerințe de tehnoredactare	18
4.3 Citarea și referințele bibliografice	19
4.4 Particularitățile referențierii surselor din domeniul cultural-artistic	20
CAPITOLUL V. INTEGRITATEA ACADEMICĂ ȘI ORIGINALITATEA TEZEI	21
5.1 Principiile integrității academice	21
5.2 Verificarea originalității și analiza rapoartelor de similitudine	22
5.3 Utilizarea instrumentelor de inteligență artificială	23
CAPITOLUL VI. EVALUAREA ȘI SUSȚINEREA PUBLICĂ A TEZEI DE MASTER	23
6.1 Criterii de evaluare a tezei	23
6.2 Condiții de admitere la susținere	23
6.3 Comisia și organizarea susținerii	24
6.4 Prezentarea cercetării	24
6.5 Nota tezei și media generală de master	24
6.6 Contestațiile	24
6.7 Susținerea repetată	25
6.8 Publicarea și păstrarea tezei	25
6.9 Dispoziții finale	25
CAPITOLUL VII. CALENDARUL SINTETIC AL PROCEDURII OPERAȚIONALE	26
7.1 Tabel de sinteză	26
ANEXA 1. Modelul foii de titlu a tezei de master	27

ANEXA 2. Model orientativ al cuprinsului tezei	28
ANEXA 3. Structura orientativă a introducerii	29
ANEXA 4. Parametrii tehnici ai tezei de master	30
ANEXA 5. Prezentarea tabelor și a materialelor vizuale	31
ANEXA 6. Modele de citare și referențiere	32
ANEXA 7. Declarația privind contribuția personală și utilizarea inteligenței artificiale	34
ANEXA 8. Rezumatul și cuvintele-cheie	35
ANEXA 9. Rezoluția asupra rapoartelor finale de similitudine	36
ANEXA 10. Planul individual de elaborare a tezei	37
ANEXA 11. Verificarea dosarului de susținere	38

PRELIMINARII

Prezentul Ghid stabilește cerințele științifice, metodologice, de integritate academică și tehnice privind elaborarea, verificarea, evaluarea și susținerea tezelor de master științific în cadrul programului Patrimoniu cultural și manifestări artistice, Catedra Management artistic și industrii culturale, Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice. Ghidul se adresează masteranzilor, conducătorilor științifici și persoanelor implicate în monitorizarea, evaluarea și organizarea susținerii tezelor de master.

Ghidul este elaborat și se aplică în concordanță cu cadrul normativ național și instituțional privind organizarea studiilor superioare de master, cercetarea științifică, integritatea academică și finalizarea studiilor, în special cu:

- Codul educației al Republicii Moldova nr. 152/2014, cu modificările ulterioare;
- Regulamentul cu privire la organizarea ciclului II – studii superioare de master, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 80 din 16.02.2022;
- Planul-cadru pentru studii superioare de licență, master și integrate, aprobat prin Ordinul Ministerului Educației și Cercetării nr. 510 din 07.04.2025;
- Regulamentul AMTAP de organizare și desfășurare a studiilor superioare de master – Ciclul II, ediția în vigoare;
- Standardele antiplagiat și actele instituționale privind integritatea academică aplicabile tezelor de master;
- Strategia de cercetare și creație a AMTAP pentru anii 2022–2026;
- planul de învățământ al programului de master Patrimoniu cultural și manifestări artistice, precum și celelalte acte normative și metodologice aplicabile procesului de elaborare și evaluare a tezelor de master.

Cerințele privind planificarea cercetării, elaborarea, redactarea, verificarea originalității și admiterea tezei la susținerea publică sunt completate de Procedura operațională prevăzută în Capitolul VII. Aceasta constituie parte integrantă a prezentului Ghid și stabilește succesiunea activităților, termenele, responsabilitățile, documentele și verificările necesare pe parcursul elaborării tezei.

Teza de master științific reprezintă rezultatul unui demers individual de cercetare și trebuie să demonstreze capacitatea masterandului de cercetare autonomă, utilizarea critică a surselor, aplicarea unei metodologii adecvate și formularea unor rezultate și contribuții proprii. Componenta practică, artistică sau managerială, atunci când este inclusă în teză, trebuie integrată și fundamentată științific. Organizarea unui eveniment, realizarea unui produs artistic ori descrierea unei instituții nu substituie cercetarea științifică.

Elaborarea tezei se înscrie, totodată, în obiectivele instituționale ale AMTAP privind dezvoltarea cercetării științifice și de creație, consolidarea culturii integrității academice și valorificarea rezultatelor cercetării în domeniul artelor, studiilor culturale și managementului artistic.

În cazul modificării cadrului normativ național sau instituțional, prevederile actelor normative de nivel superior și ale reglementărilor AMTAP în vigoare prevalează asupra dispozițiilor procedurale, termenelor și formularelor de lucru prevăzute de prezentul Ghid. Prezentul Ghid intră în vigoare după aprobarea sa în conformitate cu procedurile instituționale ale Academiei de Muzică, Teatru și Arte Plastice.

CAPITOLUL I. ORGANIZAREA CERCETĂRII PENTRU TEZA DE MASTER

1.1 Finalitatea tezei de master

Teza de master reprezintă componenta finală a procesului de formare și evaluare academică la Ciclu II – studii superioare de master și constituie o lucrare științifică originală, elaborată individual de masterand sub îndrumarea conducătorului științific. Prin elaborarea și susținerea publică a tezei, masterandul demonstrează nivelul de pregătire dobândit în cadrul programului de studii, capacitatea de cercetare independentă și aptitudinea de a utiliza cunoștințele și metodele specifice domeniului pentru investigarea argumentată a unei probleme relevante.

În cadrul programului *Patrimoniu cultural și manifestări artistice*, teza de master are caracter științific și, după caz, aplicativ, fiind orientată spre cercetarea unor probleme, fenomene, procese și practici din domeniul studiilor culturale și al managementului artistic. Cercetarea poate viza patrimoniul cultural material și imaterial, manifestările și practicile artistice, instituțiile și organizațiile culturale publice și private, proiectele și politicile culturale, managementul și marketingul cultural, industriile culturale și creative, precum și alte problematice circumscrise profilului programului.

Finalitatea tezei este corelată cu rezultatele învățării corespunzătoare nivelului 7 al calificării, programul urmărind formarea capacității de analiză, cercetare, management și luare a deciziilor în contexte complexe specifice domeniului cultural și artistic. În acest sens, teza nu reprezintă doar o sinteză a cunoștințelor acumulate pe parcursul studiilor, ci trebuie să demonstreze capacitatea masterandului de a le integra, aplica și valorifica într-un demers propriu de cercetare.

Prin elaborarea tezei de master, masterandul trebuie să demonstreze, în principal:

capacitatea de a identifica, delimita și argumenta o problemă de cercetare relevantă pentru domeniul și programul de studii;

- capacitatea de a selecta, analiza critic și valorifica literatura de specialitate, documentele și celelalte categorii de surse relevante;
- capacitatea de a construi un cadru teoretic și metodologic coerent, adecvat obiectului cercetării;
- capacitatea de a selecta și aplica metode și instrumente de cercetare corespunzătoare;
- capacitatea de a colecta, sistematiza, analiza și interpreta critic informațiile și datele obținute;
- capacitatea de a corela fundamentarea teoretică cu cercetarea empirică și/sau componenta aplicativă, după caz;
- capacitatea de a formula și argumenta rezultate și contribuții proprii, delimitate clar de informațiile, conceptele și rezultatele preluate din alte surse;
- capacitatea de a formula concluzii și recomandări fundamentate pe rezultatele cercetării;
- respectarea normelor de redactare și comunicare științifică, a principiilor integrității academice, a regulilor de citare și a dreptului de autor.

Aceste finalități dezvoltă cerințele metodologice consacrate ale programului, potrivit cărora teza trebuie să demonstreze că masterandul a cercetat literatura relevantă, a sistematizat informația, a analizat și interpretat critic opiniile specialiștilor, și-a argumentat propriile poziții și a formulat concluzii și recomandări proprii.

Caracterul original al tezei se exprimă prin contribuția intelectuală proprie a masterandului la formularea și investigarea problemei, selectarea și aplicarea metodologiei, analiza și interpretarea materialului cercetat și formularea rezultatelor, concluziilor și recomandărilor. Originalitatea nu presupune în mod obligatoriu identificarea unui fenomen complet necercetat, ci poate rezulta din abordarea unei problematice dintr-o perspectivă nouă, aplicarea unui cadru metodologic într-un context insuficient investigat, valorificarea unor surse sau date relevante, realizarea unei cercetări empirice ori elaborarea unor interpretări, soluții sau recomandări proprii.

În funcție de natura temei, teza poate include o componentă aplicativă: studiu de caz, cercetare de teren, analiză instituțională, cercetare sociologică, analiză de politici culturale, investigarea unei manifestări artistice, a unui proiect cultural sau a unei practici de valorificare a patrimoniului, precum și alte forme relevante pentru domeniu. Componenta aplicativă trebuie să fie integrată organic în cercetare și fundamentată metodologic, contribuind la realizarea scopului și obiectivelor tezei.

Prin urmare, calitatea tezei de master este determinată de coerența dintre problema cercetată, scop și obiective, fundamentarea teoretică, metodologia utilizată, analiza realizată, rezultatele obținute și concluziile formulate, precum și de relevanța contribuției proprii pentru domeniul studiilor culturale și al managementului artistic.

1.2 Alegerea și formularea temei tezei de master

Alegerea și formularea temei reprezintă etapa inițială a cercetării și condiționează coerența întregului demers științific. Tema tezei se stabilește în concordanță cu domeniul 0219 *Studii culturale și management artistic*, cu profilul programului *Patrimoniu cultural și manifestări artistice*, cu rezultatele învățării și cu direcțiile de cercetare relevante domeniului.

Tema poate fi propusă de masterand sau aleasă din tematica Catedrei și se stabilește împreună cu conducătorul științific. Catedra MAIC, apoi Consiliul facultății aprobă tema până la începutul anului II de studii. Consultarea cu șeful Catedrei are rol de orientare, organizare și finalitate și poate substitui aprobarea colegială. După aprobare, lista tematică se publică pe paginile web ale subdiviziunilor instituționale. La stabilirea temei se ține cont de prioritățile strategice de cercetare și inovare ale AMTAP și MAIC.

În alegerea temei se vor avea în vedere următoarele criterii: încadrarea în domeniul și profilul programului de studii; actualitatea și relevanța științifică, culturală și/sau aplicativă a problematicei abordate; existența unei probleme de cercetare clar identificabile, care să permită un demers analitic și argumentat; posibilitatea evidențierii unei contribuții proprii a masterandului; existența și accesibilitatea surselor teoretice, documentare și, după caz, a materialului empiric necesar; posibilitatea aplicării unor metode și instrumente de cercetare adecvate; fezabilitatea cercetării în raport cu timpul, resursele și condițiile disponibile pentru elaborarea tezei.

Tema trebuie formulată clar, concis și precis, astfel încât titlul să reflecte obiectul principal al cercetării și să delimiteze suficient problematica investigată. Se vor evita titlurile excesiv de generale, descriptive sau ambigue, precum și formulările care depășesc posibilitățile reale de cercetare ale unei teze de master.

În funcție de specificul cercetării, delimitarea temei poate fi realizată prin indicarea fenomenului sau procesului cercetat, a contextului cultural ori instituțional, a spațiului geografic,

a perioadei analizate, a studiului de caz sau a perspectivei de cercetare, atunci când aceste elemente sunt necesare pentru precizarea obiectului investigației.

În cadrul programului *Patrimoniu cultural și manifestări artistice*, temele pot viza problematica patrimoniului cultural material și imaterial, procesele de conservare, promovare și valorificare a patrimoniului, manifestările și practicile artistice, instituțiile și organizațiile culturale, managementul și marketingul cultural, proiectele și politicile culturale, industriile culturale și creative și alte fenomene relevante profilului programului. Planul de învățământ actual plasează aceste direcții în aria de formare și cercetare a programului.

Tema aleasă trebuie să permită depășirea nivelului pur descriptiv. Cercetarea presupune identificarea și analiza unei probleme, raportarea critică la literatura și sursele existente, aplicarea unei metodologii adecvate și formularea unor rezultate, interpretări, concluzii și, după caz, recomandări proprii.

În cazul cercetărilor cu componentă aplicativă, tema poate include investigarea unui proiect cultural, a unei instituții, a unei manifestări artistice, a unei practici de management sau valorificare a patrimoniului ori a altui studiu de caz relevant. Componenta aplicativă trebuie însă să servească problemei și obiectivelor cercetării, fiind analizată și interpretată prin instrumentele metodologice asumate în teză.

Masterandul poate solicita motivat schimbarea temei tezei. Ordinul Rectorului AMTAP, va fi semnat în acest caz, cel târziu cu trei luni înainte de susținere. Solicitarea de schimbare a temei tezei de master științific va fi depusă de masterand în formă scrisă, pe numele șefului catedrei și va fi contrasemnata de Decan. Masterandul va conștientiza, că schimbarea temei poate genera dificultăți privind încadrarea acesteia în procedura operațională și termenul susținerii publice. Schimbarea se aprobă de Catedra MAIC și Consiliul FATCM, în cadrul aceluiași program, fără modificarea duratei studiilor. Pentru un program comun este necesar acordul ambelor instituții.

Modificarea nesemnificativă a formulării temei sau a titlului aprobat, efectuată exclusiv în scopul corectării unor erori de redactare, ortografice, gramaticale ori de punctuație, precum și al unor ajustări de ordin stilistic sau terminologic care nu afectează sensul, obiectul, scopul și direcția cercetării, nu constituie schimbare a temei tezei și nu necesită reluarea procedurii de aprobare a acesteia.

Tema definitivă trebuie să exprime, în formă sintetică, ce se cercetează și în ce cadru este realizată cercetarea, constituind punctul de referință pentru formularea problemei, scopului și obiectivelor, selectarea metodologiei și construirea structurii tezei.

1.3 Conducerea științifică și responsabilitățile masterandului

Conducerea tezei este asigurată de un cadru didactic, încadrat într-o funcție științifico-didactică (lector universitar, conferențiar universitar, profesor universitar) sau deținător de titlu științific/onorific (doctor, doctor habilitat/Maestru în artă, Artist Emerit, Artist al Poporului), care asigură cel puțin o disciplină din cadrul programului de masterar. Deținerea titlului științific de doctor este obligatorie pentru conducătorul tezei de master științific.

Desemnarea conducătorului se realizează la propunerea de către șeful catedrei MAIC și se formulează în raport cu tema și competența de cercetare. Conducătorul orientează cercetarea și monitorizează progresul, fără a substitui contribuția și responsabilitatea masterandului.

Conducătorul științific sprijină masterandul în delimitarea temei de cercetare, elaborarea planului tezei, definirea problemei, scopului și obiectivelor cercetării, selectarea cadrului teoretic

și metodologic, identificarea surselor relevante și organizarea componentei empirice sau aplicative. Conducătorului i se atribuie și coordonarea planului tezei, consultarea masterandului, aprecierea calității conținutului, evaluarea periodică a progresului și analiza formei finale a lucrării.

În procesul de elaborare a tezei, conducătorul științific are următoarele responsabilități principale: acordă îndrumare științifică și metodologică pe parcursul elaborării tezei; examinează și avizează planul cercetării și structura lucrării; recomandă, după caz, surse, direcții de documentare, metode și instrumente de cercetare; analizează periodic materialele elaborate și formulează observații și recomandări privind calitatea științifică, coerența și argumentarea acestora; urmărește progresul cercetării și respectarea etapelor stabilite; orientează masterandul în aplicarea principiilor integrității academice, a normelor de citare și referențiere și a regulilor privind utilizarea responsabilă a instrumentelor de inteligență artificială; examinează forma integrală a tezei și participă la evaluarea îndeplinirii condițiilor academice necesare pentru admiterea la susținere; realizează atribuțiile privind analiza rapoartelor de similitudine și formularea documentelor academice aferente, în condițiile Standardelor antiplagiat și ale procedurilor instituționale aplicabile.

Observațiile și recomandările conducătorului științific au caracter de îndrumare academică. Selectarea soluțiilor de cercetare, argumentarea pozițiilor asumate, interpretarea rezultatelor și redactarea textului aparțin masterandului, care rămâne autorul și principalul responsabil pentru conținutul tezei.

Masterandul este responsabil pentru organizarea și realizarea propriei cercetări și are obligația de a participa activ și constant la procesul de elaborare a tezei. În acest sens, masterandul: respectă tema aprobată și planificarea procesului de cercetare; participă la consultațiile și activitățile de monitorizare stabilite; realizează documentarea teoretică și colectarea materialului documentar și empiric necesar; aplică metodele și instrumentele de cercetare stabilite în raport cu obiectivele tezei; prezintă conducătorului științific materialele elaborate și integrează, în mod argumentat, observațiile și recomandările primite; asigură corectitudinea, autenticitatea și trasabilitatea informațiilor și datelor utilizate; delimitează în mod clar contribuția proprie de ideile, formulările, datele, imaginile și celelalte materiale provenite din surse externe; respectă cerințele de redactare academică, citare și referențiere, precum și normele privind dreptul de autor și drepturile conexe; declară utilizarea instrumentelor de inteligență artificială în condițiile prevăzute de reglementările aplicabile; prezintă teza și documentele aferente în formele și la etapele prevăzute în Capitolul VII; își asumă integral autenticitatea și contribuția intelectuală proprie asupra tezei prezentate pentru evaluare și susținere publică.

Relația dintre masterand și conducătorul științific se întemeiază pe responsabilitate academică, comunicare profesională, continuitatea procesului de cercetare și respectarea autonomiei intelectuale a autorului. Conducătorul orientează și evaluează critic demersul științific, iar masterandul demonstrează capacitatea de a lua decizii argumentate și de a realiza progresiv o cercetare proprie.

Monitorizarea elaborării tezei urmărește realizarea planului, bibliografiei, cadrului metodologic, fundamentării teoretice, componentei aplicative și rezultatelor proprii. Termenele, documentele și responsabilitățile sunt stabilite în Capitolul VII.

Conducerea științifică nu diminuează responsabilitatea individuală a masterandului. Teza trebuie să reflecte rezultatul activității sale intelectuale și de cercetare, iar conducătorul științific asigură îndrumarea, evaluarea critică și supravegherea academică necesare realizării acesteia în conformitate cu cerințele programului de studii și cu normele de integritate academică.

1.4 Proiectarea cercetării

Proiectarea cercetării reprezintă transpunerea temei aprobate într-un demers științific coerent și realizabil. La această etapă se stabilesc elementele care vor orienta cercetarea și vor asigura legătura logică dintre problema investigată, scopul urmărit, obiectivele formulate, metodologia aplicată și rezultatele obținute.

Punctul de pornire îl constituie problema cercetării, formulată prin identificarea unei situații, relații, transformări, insuficiențe de cunoaștere sau necesități de analiză relevante pentru domeniul studiilor culturale și al managementului artistic. Problema trebuie delimitată suficient pentru a putea fi investigată în limitele unei teze de master și argumentată prin raportare la literatura de specialitate, contextul cultural și, după caz, la realitățile profesionale sau instituționale analizate.

În raport cu problema identificată se formulează scopul cercetării, care exprimă sintetic rezultatul general urmărit prin realizarea tezei. Scopul trebuie să fie clar, precis și direct corelat cu tema lucrării, fără a reproduce formal titlul acesteia.

Obiectivele cercetării concretizează scopul în direcții succesive de investigare și indică operațiunile intelectuale și metodologice necesare pentru atingerea acestuia. Ele se formulează prin acțiuni verificabile – precum identificarea, analiza, determinarea, examinarea, compararea, evaluarea, interpretarea sau elaborarea – și trebuie să se regăsească în conținutul lucrării și în rezultatele prezentate în concluzii. Numărul obiectivelor este determinat de logica cercetării, nu de numărul capitolelor sau subcapitolelor.

În funcție de caracterul temei, se delimitează obiectul cercetării – fenomenul, procesul, instituția, practica, activitatea sau realitatea cultural-artistică asupra căreia este orientată investigația – și, atunci când este metodologic justificat, subiectul cercetării, reprezentând aspectul, relația sau dimensiunea particulară a obiectului analizată în mod nemijlocit.

Cercetarea poate fi orientată prin întrebări de cercetare și/sau ipoteze, în funcție de natura problemei și de metodologia adoptată. Formularea unei ipoteze nu constituie o cerință obligatorie pentru toate tezele. În cercetările exploratorii, descriptive, interpretative, istorice sau bazate pe anumite abordări calitative pot fi mai adecvate întrebările de cercetare. În cercetările care urmăresc verificarea unor relații sau explicații formulate anticipat pot fi utilizate ipoteze susceptibile de verificare prin datele și metodele selectate.

Cadrul conceptual și teoretic se constituie prin selectarea conceptelor, teoriilor și abordărilor relevante pentru interpretarea problemei cercetate. Acesta nu trebuie să reprezinte o simplă acumulare de definiții sau opinii din literatura de specialitate, ci să ofere reperele analitice utilizate ulterior în cercetarea proprie.

Metodologia cercetării se stabilește în funcție de problema, scopul și obiectivele tezei. Alegerea metodelor trebuie justificată prin capacitatea acestora de a furniza informațiile necesare cercetării, evitând enumerarea formală a unor metode care nu sunt efectiv aplicate. În funcție de specificul temei pot fi utilizate metode calitative, cantitative sau mixte și instrumente adecvate domeniului cultural-artistic.

În funcție de specificul cercetării, pot fi utilizate metode precum analiza cantitativ-calitativă, analiza comparativă, studiul de caz, sondajul și interviul. Metodele și modalitățile concrete de aplicare a acestora sunt dezvoltate în capitolul dedicat metodologiei cercetării. Atunci când cercetarea presupune utilizarea unor date sau materiale proprii, se delimitează baza empirică/documentară: instituțiile, proiectele, manifestările, comunitățile, documentele, interviurile, chestionarele, observațiile, materialele de arhivă, resursele audiovizuale sau alte categorii de date asupra cărora se realizează analiza. Selectarea acestora trebuie să fie justificată prin relevanța lor pentru problema și obiectivele cercetării.

Proiectarea cercetării se concretizează într-un plan preliminar al tezei, care ordonează logic etapele investigației și conținuturile preconizate. Planul are caracter evolutiv și poate fi ajustat pe parcurs, în funcție de rezultatele documentării și cercetării, fără afectarea coerenței dintre tema aprobată, problema investigată și finalitățile asumate.

Astfel, proiectarea cercetării trebuie să asigure o relație funcțională între:

Tema delimitează problema cercetării;

Scopul și obiectivele orientează întrebările sau ipotezele, cadrul teoretic și metodologia;

Baza documentară și empirică susține analiza, iar rezultatele fundamentează concluziile și recomandările;

Această succesiune constituie logica internă a cercetării, pe baza căreia se dezvoltă ulterior conținutul tezei de master.

CAPITOLUL II. CERINȚE ȘTIINȚIFICE ȘI METODOLOGICE PRIVIND ELABORAREA TEZEI

2.1 Documentarea și fundamentarea teoretică

Documentarea constituie baza științifică a tezei de master și presupune identificarea, selectarea, evaluarea critică și valorificarea surselor relevante pentru problema cercetată. Aceasta se realizează pe întreaga durată a cercetării și trebuie să permită masterandului atât cunoașterea stadiului actual al cercetărilor, cât și fundamentarea propriului demers teoretic, metodologic și aplicativ.

Selectarea surselor se realizează în raport cu tema, problema, scopul și obiectivele cercetării. Se acordă prioritate lucrărilor științifice și surselor de specialitate relevante, actuale și verificabile, fără excluderea lucrărilor fundamentale sau a surselor istorice necesare înțelegerii evoluției fenomenului investigat. În funcție de specificul temei, documentarea poate include monografii, studii și articole științifice, teze și lucrări academice, acte normative, documente de politici publice, rapoarte instituționale, documente de arhivă, baze de date, cataloage și alte surse pertinente cercetării.

Specificul programului *Patrimoniu cultural și manifestări artistice* presupune posibilitatea utilizării unui spectru mai larg de surse, inclusiv materiale referitoare la patrimoniul cultural, documente ale instituțiilor și organizațiilor culturale, cataloage de expoziții, programe și documentații ale manifestărilor artistice, interviuri, materiale fotografice, muzicale și audiovizuale, înregistrări ale spectacolelor și evenimentelor, precum și resurse digitale relevante. *Ghidul practic* AMTAP privind MD SM ISO 690:2022 include expres reguli de referențiere pentru asemenea categorii de surse, inclusiv muzică, filme și videoclipuri, emisiuni, evenimente și spectacole, expoziții, lucrări de artă și interviuri.

Masterandul trebuie să manifeste discernământ în evaluarea calității surselor. Se vor avea în vedere autoritatea și competența autorului sau instituției, caracterul științific ori oficial al sursei, relevanța pentru problema cercetată, actualitatea informației, posibilitatea verificării acesteia și, după caz, contextul în care materialul a fost produs. Resursele electronice și conținuturile din mediul online pot fi utilizate atunci când prezintă valoare documentară sau analitică pentru cercetare, dar trebuie evaluate critic și identificate astfel încât să poată fi regăsite și verificate.

Fundamentarea teoretică nu se reduce la reproducerea sau rezumarea succesivă a opiniilor altor autori. Masterandul trebuie să compare perspectivele existente, să identifice convergențe, diferențe și limite, să explice conceptele relevante și să argumenteze alegerea reperelor teoretice utilizate în propria cercetare. Fundamentarea teoretică presupune o abordare analitică și o apreciere critică a perspectivelor și viziunilor cercetătorilor.

Analiza literaturii trebuie să permită stabilirea gradului de cercetare a temei și identificarea aspectelor insuficient investigate, controversate sau care necesită o abordare actualizată. În acest mod se justifică locul cercetării proprii în raport cu cunoașterea existentă și se creează premisele pentru argumentarea contribuției masterandului.

În cazul cercetărilor privind patrimoniul, evoluția unor fenomene culturale, instituții, practici sau manifestări artistice, vechimea unei surse nu constituie prin ea însăși un criteriu de excludere. Sursele istorice, documentele de arhivă și lucrările fundamentale pot avea valoare esențială pentru cercetare, fiind analizate în raport cu perioada, contextul și scopul pentru care sunt utilizate.

Documentarea trebuie să asigure și diversitatea adecvată a surselor, evitând fundamentarea cercetării predominant pe lucrări ale unui singur autor, pe surse indirecte sau pe resurse online fără valoare științifică demonstrabilă. Numărul surselor este determinat de complexitatea și specificul cercetării; relevanța, calitatea și utilizarea efectivă a acestora prevalează asupra acumulării formale a unui anumit număr de titluri.

Sursele consultate trebuie valorificate cu respectarea principiilor integrității academice și trasabilității informației. Orice idee, formulare, informație, date, imagine sau alt material preluat dintr-o sursă trebuie atribuit corespunzător. Regulile tehnice de citare și de elaborare a referințelor bibliografice sunt prezentate distinct în Capitolul IV, pentru a evita dublarea acestora în compartimentul metodologic.

Rezultatul documentării trebuie să fie constituirea unui cadru teoretic și conceptual funcțional pentru cercetarea proprie, care fundamentează alegerea metodologiei și oferă reperele necesare analizei și interpretării rezultatelor.

2.2 Metodologia cercetării

Metodologia cercetării reprezintă ansamblul abordărilor, metodelor, tehnicilor și instrumentelor utilizate pentru investigarea problemei formulate și realizarea obiectivelor tezei. Alegerea metodologiei se realizează în funcție de natura și specificul obiectului cercetat, tipul informațiilor și datelor necesare, precum și de rezultatele urmărite.

În cadrul programului *Patrimoniu cultural și manifestări artistice*, cercetarea poate avea caracter calitativ, cantitativ sau mixt, în funcție de particularitățile temei. Metodele se selectează și se combină în măsura în care contribuie efectiv la investigarea problemei, fără impunerea unui număr sau a unei categorii prestabilite de metode.

În funcție de specificul cercetării, pot fi utilizate:

analiza documentară – examinarea actelor normative, documentelor instituționale, strategiilor, politicilor culturale, rapoartelor, arhivelor și altor surse relevante;

analiza de conținut – cercetarea sistematică a textelor, documentelor, materialelor media, artistice, muzicale, audiovizuale sau digitale;

metoda istorică – investigarea genezei, evoluției și transformărilor fenomenelor, instituțiilor, practicilor și manifestărilor culturale și artistice;

analiza comparativă – identificarea asemănărilor, diferențelor, particularităților și tendințelor dintre fenomene, perioade, instituții, modele sau practici;

studiul de caz – investigarea aprofundată a unei instituții, organizații, comunități, manifestări artistice, practici culturale, proiect, program, produs sau serviciu cultural;

observația – cercetarea directă și sistematică a activităților, proceselor, comportamentelor, practicilor și contextelor culturale sau artistice;

interviul – obținerea datelor calitative de la specialiști, artiști, manageri culturali, reprezentanți ai instituțiilor, antreprenori creativi, purtători de patrimoniu, participanți sau alte persoane relevante pentru cercetare;

chestionarul și sondajul – colectarea standardizată a datelor privind opiniile, percepțiile, comportamentele și practicile grupurilor investigate;

analiza statistică – prelucrarea și interpretarea datelor cantitative relevante;

cartografierea culturală și creativă (cultural/creative mapping) – identificarea, localizarea și analiza resurselor culturale și creative, a actorilor, infrastructurilor, activităților și relațiilor existente într-un anumit teritoriu sau ecosistem;

analiza lanțului valoric cultural și creativ – examinarea etapelor și relațiilor prin care creația și conținutul cultural sunt transformate, produse, distribuite, promovate, consumate și valorificate;

analiza ecosistemului cultural și creativ – investigarea relațiilor dintre creatori, instituții culturale, întreprinderi creative, intermediari, autorități publice, finanțatori, platforme, publicuri și alți actori relevanți;

analiza părților interesate (stakeholder analysis) – identificarea actorilor implicați, a intereselor, rolurilor, influenței și relațiilor acestora în raport cu o instituție, un proiect, o politică sau un proces cultural;

analiza publicurilor și a consumului cultural – investigarea structurii, motivațiilor, preferințelor, comportamentelor, participării și experiențelor publicurilor;

analiza modelelor de afaceri și de valorificare – examinarea modului în care organizațiile, proiectele sau inițiativele creative creează, livrează și valorifică valoare culturală și economică;

analiza impactului cultural, social și economic – evaluarea efectelor generate de proiecte, evenimente, instituții, politici sau activități culturale și creative asupra publicurilor, comunităților, teritoriilor sau economiei;

benchmarking-ul – compararea unor instituții, proiecte, produse, servicii sau practici culturale și creative cu modele relevante, în vederea identificării diferențelor, performanțelor și practicilor transferabile;

analiza SWOT – identificarea structurată a punctelor forte și slabe, oportunităților și amenințărilor, utilizată ca procedeu analitic în cercetarea organizațiilor, proiectelor sau inițiativelor culturale și creative;

alte metode, tehnici și instrumente justificate de particularitățile obiectului și scopul cercetării.

În cercetările din domeniul industriilor culturale și creative și al economiei creative, metodologia trebuie să permită investigarea caracterului specific al bunurilor și serviciilor culturale, în care valoarea culturală, simbolică și creativă coexistă cu valoarea economică. În funcție de tema cercetată, analiza poate urmări procesele de creație, producție, distribuție, promovare, acces și consum, mecanismele de finanțare și valorificare economică, dezvoltarea publicurilor, inovarea, antreprenoriatul cultural, digitalizarea, proprietatea intelectuală și contribuția actorilor creativi la dezvoltarea organizațională, comunitară sau teritorială.

În acest context pot fi aplicate procedee precum segmentarea și profilarea publicurilor, analiza cererii și ofertei culturale, cartografierea actorilor și resurselor, analiza fluxurilor de valoare, analiza modelelor de finanțare și monetizare, compararea modelelor organizaționale și identificarea indicatorilor de performanță și impact. Aceste instrumente se utilizează ca parte a unui demers de cercetare fundamentat și nu substituie analiza științifică a fenomenului investigat.

Metodele utilizate se prezintă în raport cu aplicarea lor concretă în cercetare, indicându-se, după caz, scopul utilizării, sursele sau participanții investigați, criteriile de selecție, perioada și contextul cercetării, instrumentele aplicate și modalitatea de analiză și interpretare a datelor. Enumerarea formală a unor metode care nu sunt utilizate efectiv în realizarea tezei nu este justificată.

În cazul cercetărilor care implică participanți, se precizează criteriile de selectare a acestora și condițiile de colectare a datelor. Pentru interviuri, chestionare, sondaje și observații se indică tipul instrumentului utilizat și modul de aplicare, iar instrumentele de cercetare, în forma lor integrală, pot fi prezentate în anexele tezei.

În cazul studiului de caz, alegerea cazului se argumentează prin relevanța acestuia pentru problema cercetată. Analiza se realizează pe baza unor criterii clar stabilite și a unui material documentar și/sau empiric suficient pentru susținerea rezultatelor și interpretărilor formulate.

Cercetarea unor instituții, organizații, proiecte, evenimente, produse, servicii sau manifestări culturale și artistice nu se limitează la descrierea acestora. Materialul investigat este analizat prin raportare la criterii, indicatori sau categorii de analiză adecvate, astfel încât cercetarea să permită identificarea și interpretarea unor rezultate relevante pentru obiectivele tezei.

În cercetările privind patrimoniul cultural material și imaterial, metodologia se adaptează naturii obiectului investigat și poate include cercetarea de teren, observația, interviul, analiza documentelor și surselor istorice sau arhivistice, inventarierea, cartografierea și contextualizarea elementelor de patrimoniu, precum și analiza practicilor de conservare, transmitere, promovare și valorificare.

În cazul utilizării datelor provenite din surse instituționale, statistice, arhivistice sau digitale, se indică proveniența, perioada de referință și criteriile de selectare a acestora, astfel încât traseul cercetării și fundamentarea rezultatelor să poată fi urmărite și verificate.

Metodologia trebuie să permită și delimitarea limitelor cercetării. Atunci când sunt relevante pentru interpretarea rezultatelor, se menționează restricțiile privind accesul la surse sau participanți, dimensiunea și caracteristicile eșantionului, perioada investigată, disponibilitatea datelor sau alte condiții care influențează aria de validitate a concluziilor.

Adecvarea metodologică a tezei este determinată de corespondența dintre problema cercetării, obiectivele formulate, metodele și instrumentele aplicate, datele obținute și modul de analiză și interpretare a acestora, precum și de capacitatea metodologiei utilizate de a fundamenta rezultatele și concluziile cercetării.

2.3 Componenta aplicativă și rezultatele proprii

Componenta aplicativă asigură valorificarea cadrului teoretic și metodologic prin investigarea concretă a problemei cercetate și constituie spațiul principal de evidențiere a contribuției proprii a masterandului. Conținutul, amploarea și forma acesteia se stabilesc în funcție de specificul temei, obiectivele cercetării și metodologia utilizată.

În cadrul programului Patrimoniul cultural și manifestări artistice, componenta aplicativă poate include, după caz: cercetarea și interpretarea unui studiu de caz relevant; cercetarea de teren și valorificarea datelor obținute prin observație, interviu, chestionar sau alte instrumente; analiza unei instituții sau organizații culturale, a activității, managementului, publicurilor, resurselor ori mecanismelor sale de dezvoltare; analiza unui proiect, program, eveniment sau manifestări artistice, prin raportare la obiective, organizare, publicuri, rezultate și impact; investigarea unor elemente, practici sau procese privind patrimoniul cultural material și imaterial, inclusiv conservarea, transmiterea, promovarea și valorificarea acestora; analiza politicilor, strategiilor și programelor culturale și a modului de implementare a acestora; analiza publicurilor, participării și consumului cultural, inclusiv a comportamentelor, motivațiilor și experiențelor beneficiarilor; cartografierea resurselor, actorilor și infrastructurilor unui ecosistem cultural sau creativ; analiza lanțului valoric, a modelelor de organizare, finanțare și valorificare în cadrul industriilor culturale și creative; cercetarea proceselor de inovare, antreprenoriat cultural, digitalizare și utilizare a proprietății intelectuale în economia creativă; analiza comparativă a unor instituții, proiecte, modele, practici sau contexte culturale din Republica Moldova și din alte spații relevante; elaborarea și fundamentarea unor soluții, modele, strategii, concepte, recomandări sau instrumente aplicative rezultate din cercetare.

În funcție de tema tezei, cercetarea poate valorifica și rezultatele obținute în cadrul practicii de master, atunci când acestea sunt relevante pentru problema investigată și au fost colectate și analizate în condiții metodologice corespunzătoare. *Procedura operațională* din Capitolul VII prevede integrarea rezultatelor practicii, a cercetărilor de caz și a rezultatelor metodologice proprii în dezvoltarea componentei aplicative a tezei.

Atunci când masterandul participă la conceperea sau realizarea unui proiect, produs, serviciu, eveniment ori manifestări culturale sau artistice, acesta poate constitui obiect sau suport al cercetării, fără a substitui însă demersul științific. Teza trebuie să explice problema investigată, metodologia utilizată, datele obținute și modul în care experiența aplicativă contribuie la formularea rezultatelor. Simplul fapt al organizării sau descrierii unei activități culturale nu constituie, în sine, rezultat științific.

Materialele empirice se supun unui proces de selectare, sistematizare, analiză și interpretare. Datele obținute prin interviuri, chestionare, observații, documente, statistici sau alte instrumente nu se prezintă exclusiv în forma lor primară, ci sunt prelucrate în raport cu criteriile și categoriile de analiză stabilite prin metodologia cercetării.

Tabelele, graficele, schemele, hărțile, materialele fotografice și celelalte forme de reprezentare a datelor se utilizează atunci când contribuie la înțelegerea rezultatelor. Acestea

trebuie explicate și interpretate în text, astfel încât rolul lor în argumentarea cercetării să fie evident.

Rezultatele proprii reprezintă constatările, interpretările, sintezele și soluțiile formulate de masterand în urma aplicării metodologiei asupra materialului cercetat. Acestea pot consta, în funcție de natura tezei, în identificarea unor tendințe sau relații, formularea unor tipologii sau criterii, evaluarea unor practici, evidențierea unor probleme și oportunități, elaborarea unor modele, strategii ori recomandări, precum și în alte rezultate argumentate prin cercetarea realizată.

Rezultatele se prezintă cu respectarea trasabilității dintre date, analiză și interpretare. Afirmările formulate trebuie să poată fi raportate la materialul cercetat, iar interpretările trebuie diferențiate de informațiile factuale și de pozițiile preluate din literatura de specialitate.

În interpretarea rezultatelor, masterandul va urmări semnificația acestora în raport cu problema și obiectivele cercetării și, atunci când este relevant, le va confrunta cu rezultatele, conceptele sau perspectivele identificate în literatura de specialitate. Eventualele rezultate divergente, limite sau situații care nu confirmă așteptările inițiale se analizează argumentat și nu se omit din prezentarea cercetării.

Componenta aplicativă trebuie să conducă la rezultate proprii identificabile și argumentate, care să demonstreze capacitatea masterandului de a transforma informația și datele cercetate în cunoaștere relevantă pentru domeniul studiilor culturale și al managementului artistic.

2.4 Contribuția proprie, noutatea și valoarea cercetării

Teza de master trebuie să evidențieze în mod clar contribuția intelectuală proprie a masterandului, rezultată din proiectarea și realizarea cercetării, analiza și interpretarea materialului investigat și formularea rezultatelor, concluziilor și recomandărilor. Contribuția proprie constituie unul dintre criteriile esențiale prin care se diferențiază cercetarea științifică de simpla compilare, descriere sau reproducere a informațiilor existente.

Contribuția proprie poate rezulta, în funcție de specificul temei, din:

formularea și investigarea unei probleme insuficient cercetate sau abordarea unei problematici cunoscute dintr-o perspectivă relevantă pentru contextul actual;

identificarea, selectarea, sistematizarea și interpretarea critică a unor surse, documente, date sau materiale relevante pentru obiectul cercetării;

obținerea și analiza unor date empirice proprii prin cercetare de teren, interviuri, chestionare, observații sau alte instrumente;

realizarea unor studii de caz și formularea unor interpretări proprii asupra fenomenelor, instituțiilor, proiectelor, practicilor sau manifestărilor culturale și artistice investigate;

aplicarea unor metode, modele sau criterii de analiză într-un context cultural, artistic, instituțional sau teritorial determinat;

realizarea unor analize comparative și identificarea unor tendințe, particularități, relații, probleme sau oportunități;

cartografierea și analiza unor resurse, actori, relații sau procese din cadrul patrimoniului, ecosistemelor culturale și industriilor culturale și creative;

analiza unor mecanisme de creare, distribuire și valorificare a valorii culturale și economice;

evaluarea unor politici, strategii, proiecte, modele de management, practici de dezvoltare a publicurilor sau modalități de valorificare a patrimoniului;

elaborarea unor recomandări, soluții, modele, strategii, instrumente sau direcții de intervenție fundamentate pe rezultatele cercetării.

Noutatea cercetării exprimă elementele prin care teza aduce o perspectivă, informație, interpretare, aplicare sau soluție care nu rezultă din simpla reproducere a cunoașterii existente. Aceasta se apreciază în raport cu nivelul unei teze de master și cu stadiul cercetării problemei abordate.

Noutatea nu presupune în mod obligatoriu descoperirea unui fenomen necunoscut sau elaborarea unei teorii noi. Ea poate consta în investigarea unui caz insuficient studiat, utilizarea unor date recente sau inedite, valorificarea unor surse documentare sau empirice relevante, aplicarea unei abordări metodologice într-un context nou, compararea unor realități anterior necorelate, actualizarea unei cercetări existente ori formularea unor interpretări și soluții proprii fundamentate științific.

În domeniul patrimoniului cultural, noutatea poate rezulta inclusiv din documentarea și contextualizarea unor elemente, practici, mărturii sau surse insuficient valorificate, analiza transformărilor acestora, cercetarea mecanismelor de transmitere și conservare sau formularea unor modalități argumentate de protejare, promovare și valorificare.

În domeniul manifestărilor artistice, managementului cultural, industriilor culturale și creative și economiei creative, aceasta poate fi evidențiată prin analiza unor practici emergente, modele organizaționale și de afaceri, forme de antreprenariat cultural, comportamente ale publicurilor, mecanisme de finanțare și valorificare, procese de digitalizare, inovare și utilizare a proprietății intelectuale sau prin evaluarea impactului cultural, social și economic al unor activități și inițiative.

Valoarea științifică a cercetării este determinată de relevanța problemei investigate, consistența fundamentării teoretice și metodologice, calitatea datelor și argumentelor, coerența analizei și capacitatea rezultatelor de a contribui la înțelegerea fenomenului cercetat.

Valoarea aplicativă reflectă posibilitatea utilizării rezultatelor cercetării în activitatea instituțiilor și organizațiilor culturale, în managementul proiectelor și manifestărilor artistice, protejarea și valorificarea patrimoniului, dezvoltarea publicurilor, elaborarea politicilor și strategiilor culturale, industriile culturale și creative sau în alte contexte profesionale relevante. Valoarea aplicativă trebuie argumentată prin rezultatele cercetării și nu doar declarată.

Contribuția proprie trebuie să fie identificabilă și delimitată de contribuțiile autorilor și surselor utilizate. Preluarea și sintetizarea literaturii de specialitate, chiar realizate corect din punctul de vedere al citării, nu constituie prin ele însele contribuție proprie. Aceasta rezultă din modul în care masterandul formulează problema, construiește analiza, utilizează datele, confruntă perspectivele, interpretează rezultatele și fundamentează concluziile și recomandările.

Rezultatele și contribuțiile declarate în teză trebuie să fie susținute de cercetarea efectiv realizată. Noutatea, valoarea științifică și valoarea aplicativă nu se formulează ca afirmații generale, ci se demonstrează prin concordanța dintre obiectivele asumate, metodologia aplicată, rezultatele obținute și concluziile formulate.

CAPITOLUL III. STRUCTURA ȘI CONȚINUTUL TEZEI DE MASTER

3.1 Elementele constitutive ale tezei

Teza de master se structurează într-o succesiune logică și unitară, care reflectă etapele demersului științific și permite prezentarea clară a cercetării și a rezultatelor obținute.

Teza cuprinde, în ordine, următoarele elemente: foaia de titlu, elaborată conform modelului instituțional; rezumatul și cuvintele-cheie, care prezintă sintetic problematica, scopul, metodologia și principalele rezultate ale cercetării; cuprinsul, cu indicarea capitolelor, subcapitolelor și paginilor corespunzătoare; lista abrevierilor, dacă specificul lucrării impune utilizarea frecventă a acestora; introducerea; corpul lucrării, organizat în capitole și subcapitole; concluziile și recomandările; referințele bibliografice; anexele, după caz; declarațiile și documentele obligatorii, în forma stabilită prin reglementările instituționale în vigoare.

Structura corpului lucrării se stabilește în funcție de logica și complexitatea cercetării. Teza poate fi organizată în două sau mai multe capitole, cu respectarea echilibrului dintre fundamentarea teoretică, metodologia aplicată, analiza proprie și prezentarea rezultatelor. Se evită fragmentarea excesivă a conținutului și disproporțiile nejustificate între compartimente.

Fiecare capitol trebuie să contribuie distinct la realizarea obiectivelor cercetării, iar succesiunea acestora să asigure continuitatea argumentării de la fundamentarea problemei până la rezultatele și concluziile tezei.

Elementele grafice, documentare și materialele suplimentare se includ în corpul lucrării numai dacă sunt necesare înțelegerii directe a analizei; materialele extinse se plasează în anexe.

Structura tezei trebuie să reflecte unitatea demersului științific, iar toate compartimentele sale să fie corelate cu tema, obiectivele și rezultatele cercetării.

3.2 Introducerea

Introducerea prezintă sintetic cadrul științific al cercetării și argumentează necesitatea realizării acesteia. Conținutul său trebuie să permită identificarea clară a problemei investigate, a finalităților și a modului în care a fost conceput demersul de cercetare.

Introducerea va cuprinde, în mod coerent, următoarele elemente: actualitatea și relevanța temei – argumentarea importanței problemei cercetate în contextul științific, cultural, social, economic sau profesional; problema cercetării – formularea aspectului central care necesită investigare și justificarea necesității cercetării; scopul cercetării – formularea rezultatului general urmărit; obiectivele cercetării – acțiunile principale prin care se realizează scopul propus; obiectul și, după caz, subiectul cercetării – delimitarea fenomenului investigat și a dimensiunii analizate; întrebările și/sau ipotezele cercetării, atunci când natura și metodologia lucrării justifică formularea acestora; gradul de cercetare a temei – prezentarea sintetică și critică a principalelor direcții, contribuții și surse relevante pentru problematica abordată; metodologia cercetării – indicarea succintă a abordării, metodelor și instrumentelor utilizate; baza documentară și/sau empirică – precizarea principalelor categorii de surse, date, cazuri sau materiale investigate; noutatea și contribuția proprie – evidențierea elementelor rezultate din cercetarea realizată de masterand; valoarea științifică și/sau aplicativă – indicarea relevanței rezultatelor obținute pentru domeniul cercetat; structura tezei – prezentarea succintă a organizării lucrării și a logicii capitolelor.

Elementele introducerii trebuie formulate concret și în concordanță cu cercetarea efectiv realizată, evitând considerațiile generale care nu contribuie la delimitarea temei. Scopul,

obiectivele, metodologia și contribuțiile declarate în Introducere trebuie să corespundă conținutului și rezultatelor prezentate în teză.

Introducerea se redactează în forma sa definitivă după finalizarea cercetării, astfel încât să reflecte cu exactitate configurația finală a demersului științific și rezultatele obținute.

3.3 Corpul lucrării

Corpul tezei reprezintă partea principală a lucrării și se organizează în capitole și subcapitole, într-o succesiune determinată de logica cercetării. Numărul acestora se stabilește în funcție de tema, complexitatea și metodologia tezei, fără impunerea unei structuri rigide.

Conținutul trebuie să asigure, în mod echilibrat: fundamentarea teoretică și conceptuală a problemei cercetate; prezentarea cadrului și a demersului metodologic, în măsura necesară înțelegerii cercetării; analiza materialului documentar și/sau empiric; prezentarea și interpretarea rezultatelor proprii; raportarea rezultatelor la obiectivele cercetării și, după caz, la literatura de specialitate.

Capitolele și subcapitolele trebuie să aibă titluri clare, relevante pentru conținut și corelate între ele, evitând suprapunerea informațiilor și fragmentarea excesivă a textului. Fiecare compartiment trebuie să contribuie direct la dezvoltarea argumentației și la realizarea obiectivelor tezei.

Ponderea compartimentelor se stabilește în funcție de specificul cercetării, cu asigurarea unei prezențe substanțiale a analizei și contribuției proprii în raport cu prezentarea informațiilor preluate din surse.

Corpul lucrării trebuie să formeze un demers științific unitar, în care argumentele, datele, exemplele și rezultatele prezentate conduc logic către concluziile cercetării.

3.4 Concluziile și recomandările

Concluziile sintetizează rezultatele esențiale ale cercetării și reflectă gradul de realizare a scopului și obiectivelor formulate. Acestea trebuie să rezulte direct din analiza efectuată și să evidențieze contribuția proprie a masterandului.

Concluziile vor cuprinde, după caz: principalele constatări și rezultate obținute;

răspunsurile la problema și întrebările cercetării sau rezultatele verificării ipotezelor, dacă au fost formulate; contribuția proprie și elementele de noutate; semnificația științifică și/sau aplicativă a rezultatelor; limitele relevante ale cercetării și eventualele direcții de continuare a acesteia.

Recomandările se formulează atunci când rezultatele cercetării permit fundamentarea unor propuneri aplicabile. Acestea trebuie să fie concrete, argumentate și adresate, după caz, instituțiilor culturale, autorităților, organizațiilor, profesioniștilor din domeniu sau altor beneficiari relevanți.

În concluzii nu se introduc informații, date sau argumente noi care nu au fost analizate în corpul tezei și nu se reia descriptiv conținutul capitolelor. Concluziile și recomandările trebuie să exprime sintetic rezultatul final al demersului științific realizat.

3.5 Anexe

Anexele includ materialele care completează, documentează sau susțin cercetarea, dar care, prin volum sau caracter, nu este oportun să fie integrate în corpul tezei.

În anexe pot fi incluse, după caz: chestionare, ghiduri de interviu și alte instrumente de cercetare; tabele, grafice, scheme, hărți și seturi extinse de date; documente de arhivă sau instituționale relevante; materiale fotografice, artistice și audiovizuale; documentația unor

proiecte, evenimente sau manifestări culturale și artistice; materiale rezultate din cercetarea de teren; alte documente relevante pentru verificarea și înțelegerea rezultatelor cercetării.

Fiecare anexă se numerotează, se intitulează și se menționează în textul tezei la locul corespunzător. Materialele provenite din surse externe trebuie să conțină indicarea sursei și să respecte cerințele privind citarea, dreptul de autor și protecția datelor, după caz.

Anexele nu substituie analiza și argumentarea din corpul lucrării. Informațiile esențiale pentru demonstrarea rezultatelor cercetării trebuie prezentate și interpretate în textul tezei.

CAPITOLUL IV. REDACTAREA ACADEMICĂ, CITAREA ȘI PREZENTAREA TEHNICĂ

4.1 Cerințe generale de redactare

Teza de master se redactează într-un stil științific, clar, coerent și argumentat, adecvat domeniului studiilor culturale și managementului artistic. Textul trebuie să reflecte capacitatea masterandului de a utiliza corect terminologia de specialitate și de a construi un discurs academic logic și unitar.

Redactarea tezei va respecta următoarele cerințe: utilizarea unui limbaj academic precis, accesibil și lipsit de ambiguități; folosirea consecventă și corectă a conceptelor și termenilor de specialitate; organizarea logică a ideilor și asigurarea continuității argumentării;

delimitarea clară între informațiile preluate din surse, analiza acestora și poziția proprie a autorului; susținerea afirmațiilor științifice prin surse, date, argumente sau rezultate ale cercetării; evitarea formulărilor declarative, speculative sau generalizatoare care nu sunt fundamentate; respectarea normelor gramaticale, ortografice și de punctuație ale limbii în care este elaborată teza; utilizarea consecventă a abrevierilor, simbolurilor, denumirilor și unităților de măsură.

Citatele, parafrázările, datele, imaginile, tabelele și celelalte materiale provenite din surse externe trebuie identificate și atribuite corespunzător, astfel încât contribuția autorului tezei să poată fi delimitată de contribuțiile preexistente.

Textul final trebuie să prezinte unitate terminologică, stilistică și structurală pe întreg parcursul lucrării și să corespundă exigențelor comunicării științifice și integrității academice.

4.2 Cerințe de tehnoredactare

Teza de master se redactează și se prezintă într-o formă unitară, lizibilă și corespunzătoare standardelor academice, cu respectarea cerințelor tehnice stabilite prin prezentul Ghid.

Pentru tehnoredactarea lucrării se aplică următorii parametri:

formatul paginii: A4;

font: Times New Roman, 12 pt;

spațiere între rânduri: 1,5;

alinierea textului: Justify;

alineat: 1,25 cm;

margini: stânga – 3 cm; dreapta – 1,5 cm; sus – 2,5 cm; jos – 2,5 cm;

numerotarea paginilor: cu cifre arabe, conform modelului stabilit;

titlurile capitolelor și subcapitolelor se numerotează consecutiv și se evidențiază unitar pe întreg parcursul lucrării.

Volumul tezei de master va constitui, de regulă, 60–80 de pagini de text de bază, calculate de la Introducere până la Concluzii și recomandări. Foaia de titlu, rezumatul, cuprinsul, lista abrevierilor, referințele bibliografice și anexele, de regulă, nu se includ în acest volum. Depășirea volumului indicat poate fi justificată de specificul și complexitatea cercetării, cu acordul conducătorului științific.

Baza documentară cuprinde orientativ circa 40 de surse relevante, consultate și utilizate efectiv. Numărul se adaptează complexității temei, fără un plafon maxim obligatoriu. Relevanța, calitatea și diversitatea surselor prevalează asupra acumulării formale de titluri.

Tabelele, figurile, graficele, schemele, hărțile și imaginile se numerotează și se intitulează distinct, se amplasează cât mai aproape de prima referire în text și trebuie să fie lizibile și relevante pentru analiza realizată. Pentru materialele preluate sau adaptate se indică obligatoriu sursa.

Notele de subsol se utilizează numai atunci când sunt necesare pentru explicații sau precizări complementare și nu substituie sistemul de citare și referințiere bibliografică adoptat.

Volumul compartimentelor tezei se stabilește proporțional cu rolul acestora în cercetare, evitând atât extinderea artificială a fundamentării teoretice, cât și tratarea insuficientă a componentei analitice și a rezultatelor proprii.

Cerințele tehnice detaliate privind forma foii de titlu, numerotarea, structurarea titlurilor, prezentarea tabelor, figurilor și a celorlalte elemente grafice sunt prevăzute în anexele prezentului Ghid și se aplică unitar întregii lucrări.

4.3 Citarea și referințele bibliografice

Citarea și elaborarea referințelor bibliografice se realizează în conformitate cu **MD SM ISO 690:2022** și cu *Ghidul practic elaborat de Biblioteca Științifică AMTAP pentru aplicarea acestui standard*.

În cadrul tezei se utilizează sistemul numeric de citare. Fiecărei surse îi este atribuit un număr, în ordinea primei apariții în text, iar același număr se păstrează la toate citările ulterioare ale sursei respective. Atunci când se face trimitere la o anumită parte a sursei, se indică și pagina sau intervalul de pagini corespunzător.

Orice idee, formulare, informație, date sau rezultat preluat dintr-o sursă trebuie atribuit corespunzător. În acest sens:

- citatul direct reproduce exact fragmentul utilizat, se delimitează grafic și este însoțit de trimiterea la sursă și pagina corespunzătoare;
- parafrizarea presupune reformularea ideii prin exprimare proprie și necesită, de asemenea, indicarea sursei;
- sinteza mai multor contribuții trebuie să permită identificarea surselor pe care se întemeiază;
- citarea unei surse consultate indirect se evită atunci când sursa originală poate fi identificată și consultată.

Lista Referințe bibliografice cuprinde sursele citate și valorificate efectiv în teză și se întocmește în concordanță cu sistemul numeric utilizat în text. Elementele bibliografice se prezintă într-o formă unitară, potrivit tipului resursei și cerințelor MD SM ISO 690:2022.

Pentru resursele electronice se indică elementele necesare identificării și localizării acestora, inclusiv adresa electronică și data consultării, atunci când standardul o impune. Sursele digitale trebuie să fie suficient de clar identificate pentru a permite verificarea acestora.

Masterandul este responsabil pentru corectitudinea și concordanța dintre citările din text și lista referințelor bibliografice. Nu se admit surse citate în text și omise din lista finală sau referințe incluse formal, fără legătură cu documentarea și cercetarea realizată.

Aplicarea consecventă a sistemului de citare trebuie să asigure identificarea sursei, trasabilitatea informației și delimitarea clară a contribuției proprii de contribuțiile preexistente.

4.4 Particularitățile referențierii surselor din domeniul cultural-artistic

Specificul cercetării în domeniul patrimoniului cultural, manifestărilor artistice, managementului cultural și industriilor culturale și creative presupune utilizarea, alături de literatura științifică, a unor categorii diverse de surse documentare, artistice, audiovizuale și digitale.

În funcție de obiectul cercetării, pot fi referențiate:

- acte normative, strategii, politici publice și documente instituționale;
- documente de arhivă, manuscrise, colecții și fonduri documentare;
- rapoarte, studii, baze de date și publicații ale instituțiilor și organizațiilor;
- opere și lucrări de artă;
- creații și înregistrări muzicale;
- filme, videoclipuri și alte materiale audiovizuale;
- spectacole, concerte, festivaluri și alte manifestări artistice;
- expoziții, colecții muzeale și obiecte de patrimoniu;
- interviuri și mărturii obținute în cadrul cercetării;
- fotografii, afișe, programe, cataloage și alte materiale documentare;
- pagini web, platforme digitale, bloguri și conținut relevant din rețelele sociale.

Aceste categorii sunt prevăzute și în *Ghidul practic* AMTAP de aplicare a MD SM ISO 690:2022, care include modele distincte pentru surse muzicale, filme și videoclipuri, emisiuni, evenimente și spectacole, expoziții, lucrări de artă, interviuri și surse electronice.

Referința trebuie să conțină elementele necesare identificării fără echivoc a resursei, adaptate naturii acesteia: autor/creator sau instituție responsabilă, titlu, tipul resursei, anul sau data, locul ori instituția, identificatorul, adresa electronică și data consultării, după caz.

În cazul interviurilor realizate de masterand, se indică persoana interviuată, calitatea relevantă pentru cercetare, tipul interviului, locul și data realizării, cu respectarea condițiilor privind consimțământul și protecția datelor. Dacă identitatea participantului trebuie protejată, modalitatea de anonimizare se aplică unitar în întreaga teză.

Pentru materialele artistice, fotografice, muzicale și audiovizuale, se identifică autorul sau titularul relevant, titlul, natura materialului și datele necesare localizării acestuia. Utilizarea materialului în teză nu înlătură obligația respectării dreptului de autor și a drepturilor conexe.

În cazul resurselor online și al rețelelor sociale, se indică sursa concretă utilizată, nu doar denumirea generală a platformei. Aceste surse se includ atunci când au relevanță documentară sau analitică pentru cercetare și pot fi identificate și verificate.

Toate sursele, indiferent de suport sau natura lor, se integrează în același sistem unitar de citare și referențiere, conform MD SM ISO 690:2022 și regulilor instituționale AMTAP.

CAPITOLUL V. INTEGRITATEA ACADEMICĂ ȘI ORIGINALITATEA TEZEI

5.1 Principiile integrității academice

Elaborarea tezei de master se întemeiază pe respectarea principiilor onestității, originalității, responsabilității, transparenței și trasabilității contribuției intelectuale, în conformitate cu normele de etică academică și cu Standardele antiplagiat în vigoare.

Masterandul își asumă responsabilitatea pentru autenticitatea cercetării, corectitudinea datelor și informațiilor prezentate, atribuirea corespunzătoare a surselor și delimitarea clară a contribuției proprii de contribuțiile altor autori.

În elaborarea tezei sunt incompatibile cu principiile integrității academice:

- plagiatul – însușirea integrală sau parțială a ideilor, formulărilor, rezultatelor, datelor ori creațiilor altor persoane fără atribuirea corespunzătoare;
- autoplgiatul – reutilizarea neindicată corespunzător a unor părți relevante din lucrările proprii prezentate sau publicate anterior;
- parafrizarea neatribuită – reformularea ideilor sau conținutului unei surse fără indicarea acesteia;
- traducerea neatribuită a unui text provenit dintr-o altă sursă;
- fabricarea sau falsificarea datelor, rezultatelor, surselor ori documentelor cercetării;
- prezentarea ca fiind proprii a unor rezultate, materiale sau contribuții realizate de alte persoane;
- ghostwriting-ul sau elaborarea integrală ori substanțială a tezei de către o altă persoană;
- utilizarea instrumentelor digitale sau de inteligență artificială în modalități care substituie nepermis contribuția intelectuală proprie ori nu respectă obligațiile de transparență și declarare.

Preluarea legitimă a ideilor, conceptelor, datelor, textelor, imaginilor și altor materiale este permisă atunci când acestea sunt atribuite și referențiate corespunzător, iar utilizarea lor este justificată de obiectivele cercetării.

Totodată, procentele de similitudine nu reprezintă procente de plagiat. Depășirea unor parametri tehnici sau procente de similitudine nu echivalează, prin ea însăși, cu existența plagiatului și nu poate fundamenta automat neadmiterea tezei la susținere ori aplicarea unei sancțiuni. Indicatorii tehnici prevăzuți de Standardele antiplagiat constituie praguri de alertă procedurală și servesc exclusiv pentru orientarea analizei calitative.

Constatarea unei eventuale încălcări a integrității academice se întemeiază pe analiza contextuală și calitativă a lucrării și pe evaluarea unor dovezi pertinente, suficiente și concordante, cu luarea în considerare a circumstanțelor concrete ale cazului. Fiecare raport de similitudine este analizat de conducătorul științific, iar în situațiile prevăzute de Standardele antiplagiat se dispune examinarea colegială de către comisia competentă.

Masterandul are obligația de a păstra, atunci când natura cercetării o impune, documentele și materialele primare care permit verificarea modului de obținere și utilizare a datelor: chestionare, înregistrări sau transcrieri ale interviurilor, baze de date, documente de teren, materiale documentare și alte dovezi relevante.

Respectarea integrității academice se aplică întregului proces de cercetare, de la documentare și colectarea datelor până la redactarea, verificarea originalității, depunerea și susținerea publică a tezei.

5.2 Verificarea originalității și analiza rapoartelor de similitudine

Teza de master este supusă verificării obligatorii a originalității prin platforma națională antiplagiat, în conformitate cu Standardele antiplagiat aprobate prin Ordinul MEC nr. 914 din 12.05.2026 și cu procedurile instituționale aplicabile.

Anterior depunerii variantei finale, masterandul beneficiază de generarea unui raport intermediar de similitudine, destinat identificării și remedierii eventualelor neconformități privind citarea, parafrizarea, utilizarea surselor și alte aspecte relevante pentru integritatea academică. Conducătorul științific examinează raportul și formulează observațiile necesare înainte de definitivarea lucrării.

După depunerea variantei finale, sunt generate rapoartele finale de similitudine prevăzute de Standardele antiplagiat, inclusiv verificarea surselor în limba de studii și în limba engleză. Acestea fac parte din dosarul de susținere a tezei.

Raportul de similitudine cuprinde indicatorii tehnici obligatorii:

Coeficientul de Similitudine 1 (CS1) – pentru fraze de 5 cuvinte sau mai lungi;

Coeficientul de Similitudine 2 (CS2) – pentru fraze de 25 de cuvinte sau mai lungi;

Coeficientul CIT – privind textul identificat ca citat;

Coeficientul BDL – privind similitudinile cu baza de date legislativă, după caz;

avertismentele tehnice privind eventualele alterări ale textului;

sursele identificate și cele mai lungi fragmente de similitudine;

metadatele raportului și identificatorul documentului.

Interpretarea raportului nu se limitează la valorile procentuale. Analiza calitativă urmărește natura și contextul similitudinilor, corectitudinea citării și parafrazării, concordanța dintre trimiterile din text și referințele bibliografice, sursele dominante, fragmentele continue, precum și eventualele similitudini relevante în secțiunile de analiză, rezultate și concluzii.

Pentru tezele de master, depășirea pragurilor de alertă procedurală $CS1 > 60\%$ și $CS2 > 20\%$, precum și existența avertismentelor tehnice relevante, a similitudinilor semnificative în secțiunile de rezultate, analiză sau concluzii ori a altor indicii prevăzute de *Standarde* determină examinarea colegială a raportului și a tezei de către comisia competentă. Aceste valori reprezintă praguri de alertă procedurală și nu praguri de plagiat.

Analiza rapoartelor finale se finalizează printr-o rezoluție academică motivată, întocmită și semnată de conducătorul științific sau, în cazurile prevăzute de Standarde, adoptată colegial de comisia de trei persoane.

Orice modificare a conținutului tezei după generarea rapoartelor finale determină pierderea valabilității acestora și reluarea integrală a verificării finale pentru noua versiune a lucrării.

Circuitul verificării originalității și al admiterii la susținere, inclusiv termenele și responsabilitățile, este stabilit în Capitolul VII al prezentului Ghid.

5.3 Utilizarea instrumentelor de inteligență artificială

Utilizarea instrumentelor de inteligență artificială în procesul de elaborare a tezei de master este permisă numai în condițiile respectării integrității academice, transparenței și responsabilității autorului, fără substituirea contribuției intelectuale proprii a masterandului.

Instrumentele de inteligență artificială pot avea un rol auxiliar în activitatea academică, în limitele stabilite de cadrul normativ și instituțional aplicabil. Utilizarea substitutivă, prin generarea integrală sau substanțială a conținutului academic fără contribuție intelectuală proprie semnificativă, este incompatibilă cu normele de integritate academică.

Masterandul poartă responsabilitatea integrală pentru conținutul tezei, inclusiv pentru corectitudinea informațiilor, autenticitatea datelor și surselor, argumentarea științifică, citarea corespunzătoare și validitatea rezultatelor prezentate. Conținutul furnizat de instrumentele de inteligență artificială nu se consideră, prin el însuși, sursă științifică și nu substituie consultarea și citarea surselor originale.

Utilizarea inteligenței artificiale trebuie declarată atunci când aceasta este prevăzută de Standardele antiplagiat și reglementările instituționale aplicabile. La depunerea tezei, masterandul prezintă declarația privind contribuția personală și, după caz, utilizarea instrumentelor de inteligență artificială, conform modelului stabilit de *Standardele antiplagiat*.

Evaluarea eventualei utilizări neconforme a inteligenței artificiale se realizează prin analiză academică și contextuală. Rezultatele instrumentelor automate de detectare a conținutului generat prin inteligență artificială nu pot constitui, în mod independent, temei pentru constatarea unei încălcări a integrității academice.

Nu se stabilesc praguri procentuale de conținut generat prin inteligență artificială, iar constatarea unei eventuale încălcări nu poate fi automatizată. Instituțiile pot stabili reguli diferențiate privind utilizarea inteligenței artificiale în funcție de ciclul de studii și de specificul domeniului de formare profesională.

Utilizarea responsabilă a instrumentelor de inteligență artificială trebuie să păstreze caracterul fundamental al tezei de master ca rezultat al activității intelectuale, analitice și de cercetare proprii a masterandului.

CAPITOLUL VI. EVALUAREA ȘI SUSȚINEREA PUBLICĂ A TEZEI DE MASTER

6.1 Criterii de evaluare a tezei

Evaluarea urmărește relevanța problemei, coerența dintre scop, obiective, metodologie și rezultate, calitatea fundamentării teoretice, aplicarea metodelor, analiza datelor, contribuția proprie, elementele de noutate și valoarea științifică ori aplicativă. Se apreciază, de asemenea, redactarea, corectitudinea citării și respectarea integrității academice.

Lucrarea și susținerea sunt evaluate în ansamblu. Volumul textului, numărul surselor și procente de similitudine nu substituie aprecierea calității cercetării. Criteriile de evaluare și regulile de organizare se comunică masteranzilor înaintea susținerii.

6.2 Condiții de admitere la susținere

Admiterea presupune îndeplinirea cerințelor academice din planul de învățământ, verificată de facultate în aplicarea pct. 54 din Regulamentul de master. Evidența creditelor aferente elaborării și susținerii tezei se realizează potrivit planului și procedurilor instituționale.

Teza trebuie să corespundă temei aprobate, să fie integral elaborată, să conțină rezultate proprii și să respecte cerințele științifice, de redactare și de integritate. Sunt necesare verificarea finală a originalității, rezoluția academică, susținerea preventivă și dosarul procedural complet.

Catedra MAIC formulează recomandarea de admitere pe baza verificărilor documentate.

6.3 Comisia și organizarea susținerii

Susținerea are caracter public și se desfășoară în fața comisiei constituite prin ordinul rectorului. În aplicarea pct. 57 din Regulamentul de master, comisia include președintele, vicepreședintele, trei membri și secretarul. Secretarul nu are drept de vot. În comisie pot participa reprezentanți ai angajatorilor.

Președintele este un specialist din afara AMTAP, desemnat potrivit pct. 58. Aceeași persoană poate exercita această calitate cel mult doi ani consecutivi. Orarul susținerilor se publică pe paginile web ale subdiviziunilor AMTAP, potrivit pct. 59 al Regulamentul de master.

6.4 Prezentarea cercetării

Masterandul prezintă oral problema cercetată, scopul și obiectivele, metodologia, baza documentară sau empirică, principalele rezultate, contribuția proprie, noutatea, concluziile și recomandările. Expunerea pune în valoare rezultatele și argumentele cercetării, fără a reproduce descriptiv cuprinsul.

Prezentarea poate utiliza PowerPoint sau alte instrumente vizuale și multimedia, secvențe video și audio, materiale de arhivă, documente, fotografii, reproduceri și artefacte relevante. Acestea susțin argumentarea, respectă atribuirea surselor și se încadrează în timpul alocat.

Durata orientativă este de 15–20 de minute pentru prezentare și 10–15 minute pentru întrebări și răspunsuri sau în limitele organizării aprobate de instituție.

Pentru prezentările succesive ale unei promoții se aplică aceleași condiții procedurale și criterii de evaluare, păstrând particularitățile cercetărilor. Fiecare masterand este evaluat individual și răspunde argumentat întrebărilor comisiei.

6.5 Nota tezei și media generală de master

Comisia acordă nota tezei potrivit sistemului instituțional de evaluare, luând în considerare calitatea lucrării, susținerea orală și răspunsurile. Rezultatul se consemnează în documentele academice și se comunică masterandului.

Media generală de master se calculează ca media aritmetică dintre nota susținerii tezei și media generală pe semestrele de studii. Rezultatul se exprimă cu două zecimale, cu rotunjirea în favoarea studentului, conform pct. 60 din Regulamentul de master. Media generală de master este distinctă de nota tezei.

6.6 Contestațiile

Rezultatul evaluării tezei poate fi contestat exclusiv cu privire la procedură. Contestația se depune în scris la secretariatul facultății în maximum o zi lucrătoare de la comunicarea sau afișarea rezultatului.

Comisia de examinare a contestațiilor soluționează cererea în două zile lucrătoare de la depunere. Președintele și membrii acesteia nu pot fi membri ai comisiei care a evaluat teza. Înregistrarea, examinarea și comunicarea soluției urmează regulamentul instituțional, conform pct. 61.

6.7 Susținerea repetată

Studentul care nu a susținut teza în sesiunea stabilită o poate susține repetat de cel mult două ori, suportând cheltuielile de examinare și respectând termenele și metodologia AMTAP. Pentru susținerea repetată se solicită reconfirmarea temei.

Dacă nici la a treia încercare nu este obținută media de promovare, se eliberează certificatul de absolvire a programului de master și certificatul academic, conform pct. 62–63.

6.8 Publicarea și păstrarea tezei

Teza de cercetare se redactează și în format digital și are caracter public. După susținere, se publică pe pagina web oficială a instituției și se păstrează la Biblioteca AMTAP, inclusiv electronic, conform pct. 44 și 52 din Regulamentul de master.

Catedra transmite versiunea susținută și datele de identificare persoanelor desemnate pentru publicare și Bibliotecii, cu consemnarea predării. Publicarea tezei și includerea acesteia în baza platformei antiplagiat sunt operațiuni distincte; cea din urmă urmează regulile instituționale ale platformei și nu devine obligatorie.

Documentele administrative cu date personale, rapoartele de similitudine și actele de evaluare se gestionează separat de exemplarul public. Materialele de cercetare se pregătesc

6.9. Dispoziții finale. Prevederile metodologice și procedurale se aplică unitar, cu păstrarea caracterului științific al programului. Cercetările urmăresc producerea de cunoaștere și formularea unor rezultate utile pentru patrimoniul cultural, manifestările artistice, managementul cultural și industriile culturale și creative din Republica Moldova. La utilizarea *Anexelor*, în cazul existenței unui formular instituțional obligatoriu, acesta se utilizează cu prioritate.

**CAPITOLUL VII. CALENDARUL SINTETIC AL PROCEDURII OPERAȚIONALE
DE ELABORARE, VERIFICARE, SUSȚINERE PREVENTIVĂ ȘI ADMITERE SPRE
SUSȚINEREA PUBLICĂ**

7.1 Tabel de sinteză¹

Nr.	Activitate	Termen
I.	APROBAREA TEMEI, DESEMNAREA CONDUCĂTORULUI	
1	Desemnarea conducătorului și formularea temei	30 septembrie, anul I
2	Aprobarea temei în Catedra MAIC și Consiliul FATCM	înainte de începutul anului II
3	Informarea privind organizarea procesului	1 octombrie, anul I
4	Informarea privind integritatea academică, asumarea responsabilităților	31 decembrie anul I și pe parcursul studiilor anului II
II.	ELABORAREA TEZEI	
5	Aprobarea planului de elaborare	31 decembrie, anul I
6	Constituirea bibliografiei inițiale	31 decembrie, anul I
7	Stabilirea cadrului metodologic	1 februarie, anul I
8	Elaborarea fundamentării teoretice	1 martie, anul I
9	Monitorizarea intermediară a progresului	25 aprilie, anul I
10	Consolidarea cercetării și a componentei aplicative	25 decembrie, anul II
11	Verificarea intermediară a originalității	25 februarie, anul II
12	Remediarea neconformităților	25 martie, anul II
13	Depunerea variantei finale	25 aprilie, anul II
III.	VERIFICAREA ANTIPLAGIAT	
14	Verificarea finală a originalității www.antiplagiat.ro	12 mai, anul II
15	Analiza rapoartelor și rezoluția academică	15 mai, anul II
IV.	SUSȚINEREA PREVENTIVĂ	
16	Susținerea preventivă	20 mai, anul II
17	Validarea dosarului și a situației academice	25 mai, anul II
18	Finalizarea admiterii la susținerea publică	30 mai, anul II
V.	SUSȚINEREA PUBLICĂ A TEZEI DE MASTER	Procedural, conform AMTAP.

¹ recomandat

ANEXA 1. Modelul foii de titlu a tezei de master

MINISTERUL CULTURII AL REPUBLICII MOLDOVA
ACADEMIA DE MUZICĂ, TEATRU ȘI ARTE PLASTICE
FACULTATEA ARTĂ TEATRALĂ, COREGRAFIE ȘI MULTIMEDIA
CATEDRA MANAGEMENT ARTISTIC ȘI INDUSTRII CULTURALE

Admis spre susținerea publică

Șef al Catedrei MAIC: [nume, prenume]

Data: [zi, lună, an] Semnătura: [semnătură]

Programul de master *Patrimoniu cultural și manifestări artistice*

Domeniul 0219 *Studii culturale și management artistic*

Master științific
TEZĂ DE MASTER
[TITLUL TEZEI]

Masterand(ă): [nume, prenume]

Conducător științific: [nume, prenume, titlu și funcție]

Chișinău, [anul susținerii]

ANEXA 2. Model orientativ al cuprinsului tezei

Rezumat în limba română și cuvinte-cheie

Rezumat în limba de circulație internațională și cuvinte-cheie

Cuprins

Lista abrevierilor, după caz

Introducere

1 [Titlul primului capitol]

1.1 [Titlul subcapitolului]

1.2 [Titlul subcapitolului]

2 [Titlul celui de-al doilea capitol]

2.1 [Titlul subcapitolului]

2.2 [Titlul subcapitolului]

3 [Titlul capitolului, dacă este necesar]

3.1 [Titlul subcapitolului]

3.2 [Titlul subcapitolului]

Concluzii și recomandări

Referințe bibliografice

Anexe

Declarația privind contribuția personală, potrivit cerințelor instituționale

În cuprins se indică pagina fiecărui compartiment. Titlurile reproduc exact formulările din text. Numărul capitolelor se adaptează cercetării, fără folosirea unor denumiri generice care nu precizează obiectul analizei.

ANEXA 3. Structura orientativă a introducerii

Actualitatea și relevanța. Se argumentează de ce problema merită cercetată în contextul științific și cultural ori profesional.

Problema cercetării. Se delimitează aspectul insuficient cunoscut sau neclarificat.

Scopul și obiectivele. Se formulează finalitatea generală și acțiunile concrete, verificabile, prin care aceasta este realizată.

Obiectul și subiectul. Se precizează fenomenul cercetat și, după caz, dimensiunea particulară analizată.

Întrebările sau ipotezele. Se formulează dacă sunt adecvate tipului de cercetare; ipotezele nu sunt obligatorii în toate tezele.

Gradul de cercetare. Se sintetizează critic contribuțiile relevante și locul demersului propriu.

Metodologia. Se indică abordarea și metodele utilizate efectiv.

Baza documentară și empirică. Se identifică sursele, cazurile, datele ori participanții investigați.

Noutatea și contribuția proprie. Se precizează rezultatele originale susținute de cercetare.

Valoarea științifică și aplicativă. Se indică relevanța rezultatelor și posibilitățile de utilizare.

Structura tezei. Se explică succint logica organizării capitolelor.

ANEXA 4. Parametrii tehnici ai tezei de master

Element	Cerință
Format	A4 vertical
Font și mărime	Times New Roman, 12 pt
Spațiere a tezei	1,5 rânduri
Text	Aliniere Justify; alineat 1,25 cm; diacritice românești
Margini	Stânga 3 cm; dreapta 1,5 cm; sus și jos 2,5 cm
Capitole	12 pt, bold, centrat; început pe pagină nouă
Subcapitole	12 pt, bold; numerotare consecutivă
Numerotare	Capitole cu cifre arabe: 1, 2, 3; subcapitole: 1.1, 1.2, 2.1
Pagini	Cifre arabe în dreapta jos; foaia de titlu se numără, dar nu afișează numărul
Volum	De regulă, 60–80 de pagini, de la Introducere la Concluzii și recomandări
Elemente în afara volumului de bază	Foaia de titlu, rezumatele, cuprinsul, abrevierile, bibliografia și anexele
Bibliografie	Orientativ circa 40 de surse utilizate efectiv; numărul se adaptează temei, fără plafon maxim obligatoriu
Citare	Sistem numeric; aceeași sursă păstrează numărul atribuit la prima citare
Elemente vizuale	Numerotate, intitulate, menționate și analizate în text; sursa indicată
Anexe	Numerotate, intitulate și menționate în text
Limba	Limba de instruire; altă limbă numai în condițiile instituționale

ANEXA 5. Prezentarea tabelelor și a materialelor vizuale

Tabelele și figurile se introduc atunci când susțin analiza. Fiecare element se numerează, se intitulează, se menționează în text și se interpretează. Materialele extinse se plasează în anexe.

Model de tabel: Tabelul 1. Participarea la manifestarea culturală în perioada analizată.

Anul	Numărul participanților	Sursa datelor
[an]	[valoare verificată]	[referință]
[an]	[valoare verificată]	[referință]

Sursa: elaborat de autor în baza [referință]. Pentru datele cercetării proprii se indică acest fapt, iar metodologia colectării se explică în text.

Model de legendă: Figura 1. [Denumirea obiectului sau fenomenului reprezentat]. Sursa: [autor, instituție, data, referință]. Pentru materialele adaptate se precizează adaptarea și sursa originală.

Fotografiile, reproducerile, capturile de ecran și materialele audiovizuale trebuie să poată fi identificate și să respecte drepturile asupra materialului. Proveniența și condițiile de utilizare se verifică înaintea includerii în exemplarul public al tezei.

ANEXA 6. Modele de citare și referențiere

Modelele se completează cu datele sursei consultate, potrivit SM ISO 690:2022 și cerințelor Bibliotecii AMTAP. Se utilizează consecvent sistemul numeric. Exemple de trimitere: [12], [12, p. 45], [12, pp. 45–48]. Numerele și paginile se înlocuiesc cu cele reale.

Carte sau monografie

NUME, Prenume. Titlul lucrării. Ediția. Locul: Editura, anul. ISBN, dacă este disponibil.

Capitol în volum colectiv

NUME, Prenume. Titlul capitolului. În: NUME, Prenume, editor. Titlul volumului. Locul: Editura, anul, paginile. ISBN sau DOI.

Articol științific

NUME, Prenume. Titlul articolului. În: Titlul revistei. Anul, volumul, numărul, paginile. ISSN. DOI, dacă există.

Comunicare publicată

NUME, Prenume. Titlul comunicării. În: Titlul conferinței sau volumului. Locul și data. Locul publicării: Editura, anul, paginile. Identificator.

Teză academică

NUME, Prenume. Titlul tezei. Tipul tezei. Instituția, localitatea, anul. Identificator sau adresa din repozitoriu.

Act normativ

AUTORITATEA EMITENTĂ. Denumirea actului, numărul și data. Publicația oficială, anul, numărul și articolul sau adresa versiunii consultate.

Document instituțional

INSTITUȚIA. Titlul documentului, strategiei sau raportului. Locul: instituția, anul. Adresa ori identificatorul, dacă există.

Pagină web

AUTOR/INSTITUȚIE. Titlul resursei. Data publicării sau actualizării. Disponibil: [adresa exactă]. Data consultării, potrivit cerințelor aplicabile.

Document de arhivă

ARHIVA. Fondul, inventarul, dosarul, fila sau filele. Titlul ori descrierea documentului și data.

Interviu propriu

NUME, Prenume sau codul participantului. Calitatea relevantă. Interviu realizat de [autor], [locul/modul], [data].

Operă de artă

NUME, Prenume creator. Titlul operei. Anul. Tehnica sau tipul. Instituția ori colecția și localitatea.

Creație sau înregistrare muzicală

CREATOR/INTERPRET. Titlul. Tipul resursei. Interpretul sau formația. Producătorul/editorul, anul. Identificator ori adresă.

Film sau videoclip

TITLUL. Regizor/creator: [nume]. Tipul resursei. Producătorul/distribuitorul, anul. Identificator ori adresă.

Manifestare artistică

TITLUL MANIFESTĂRII. Tipul. Autorul, regizorul, directorul artistic sau organizatorul, după caz. Instituția, locul și data.

Expoziție

TITLUL EXPOZIȚIEI. Curatorul, după caz. Instituția, localitatea și perioada. Catalogul se referențiază distinct.

Fotografie sau afiș

NUME, Prenume. Titlul ori descrierea. Tipul materialului. Locul și data. Colecția sau instituția deținătoare.

Postare digitală

AUTOR/CONT OFICIAL. Titlul ori descrierea postării. Platforma, data. Disponibil: [adresa exactă]. Data consultării, după caz.

Set de date

AUTOR/INSTITUȚIE. Titlul. Versiunea, anul. Repozitoriul sau furnizorul. Identificator persistent ori adresă.

Nu se inventează ISBN, ISSN, DOI, edituri, date sau pagini. Pentru sursele fără anumite elemente se folosesc numai informațiile verificabile. Trimiterea la platformă în general nu înlocuiește identificarea resursei concrete. Pentru interviuri se respectă consimțământul și anonimizarea stabilite în metodologia cercetării.

ANEXA 7. Declarația privind contribuția personală și utilizarea inteligenței artificiale

Subsemnatul/Subsemnata [nume, prenume], autor/autoare al/a tezei de master cu titlul [titlul integral], declar pe propria răspundere că lucrarea reprezintă rezultatul contribuției mele personale, cu excepția elementelor atribuite și citate corespunzător, și că datele și rezultatele au fost prezentate cu respectarea integrității academice.

Situația privind utilizarea instrumentelor de inteligență artificială: [se păstrează formularea aplicabilă și se elimină celelalte].

Nu am utilizat instrumente de inteligență artificială în elaborarea tezei.

Am utilizat instrumente de inteligență artificială pentru suport tehnic, după cum descriu mai jos.

Am utilizat instrumente de inteligență artificială în mod asistat, în limitele permise instituțional, după cum descriu mai jos.

Instrumentul și versiunea, dacă este cunoscută: [completare].

Scopul, activitățile și secțiunile în care a fost utilizat: [completare].

Modalitatea de verificare a informațiilor și delimitarea contribuției proprii: [completare].

Îmi asum responsabilitatea pentru conținut, corectitudinea surselor, datele cercetării și rezultatele prezentate.

Data: [zi, lună, an]

Semnătura: [semnătură]

ANEXA 8. Rezumatul și cuvintele-cheie

Rezumatul și cuvintele-cheie se încadrează pe o pagină pentru fiecare versiune lingvistică. Se prezintă în limba română și într-o limbă de circulație internațională, conform cerințelor instituționale.

Titlul tezei: [titlu]

Autor: [nume, prenume]

Program: Patrimoniu cultural și manifestări artistice

Cuvinte-cheie: [termeni reprezentativi]

Problema și contextul cercetării: [sinteză]

Scopul și obiectivele: [sinteză]

Metodologia și baza cercetării: [sinteză]

Rezultatele principale și contribuția proprie: [sinteză]

Valoarea științifică sau aplicativă: [sinteză]

Concluzia principală: [sinteză]

Textul este coerent și concis, fără citate, tabele, figuri sau bibliografie. Se includ exclusiv informații susținute de teză; structura de mai sus orientează redactarea și nu impune un rezumat fragmentat în rubrici.

ANEXA 9. Rezoluția asupra rapoartelor finale de similitudine

Model de lucru al Catedrei, utilizat în completarea cerințelor formularului instituțional obligatoriu, dacă acesta există.

Masterand: [nume, prenume]

Titlul tezei: [titlu]

Conducător științific: [nume, funcție]

Versiunea tezei și data depunerii: [identificare]

Rapoartele analizate, identificatorii și datele: [completare]

Limbile surselor verificate și formele rapoartelor: [completare]

Indicatorii și avertismentele relevante: [completare]

Analiza calitativă a fragmentelor, surselor, citării și rezultatelor proprii: [motivare]

Examinarea colegială, dacă este necesară: [componentă, act, dată, concluzie]

Concluzia academică motivată și măsurile necesare: [completare]

Data și semnătura conducătorului: [completare]

ANEXA 10. Planul individual de elaborare a tezei

Masterand: [nume, prenume]

Tema aprobată: [titlu]

Conducător: [nume, prenume]

Actele de aprobare ale Catedrei și Consiliului facultății: [număr, dată]

Problema, scopul și obiectivele: [completare]

Metodele și baza documentară ori empirică: [completare]

Activitate	Rezultat	Termen	Îndeplinire
[activitate]	[rezultat verificabil]	[data]	[data și observații]
[activitate]	[rezultat verificabil]	[data]	[data și observații]
[activitate]	[rezultat verificabil]	[data]	[data și observații]
[activitate]	[rezultat verificabil]	[data]	[data și observații]

Aprobat de conducătorul științific: [data, semnătura]

Masterand: [data, semnătura]

Actualizări ale planului: [data, modificarea, acordul conducătorului]

ANEXA 11. Verificarea dosarului de susținere

Masterand: [nume, prenume]. Titlul tezei: [titlu]. Verificat la data: [data].

Element verificat	Constatare
Tema și conducătorul sunt consemnate în actele instituționale	[prezent / de completat / nu se aplică]
Aprobarea temei de Catedră și Consiliul facultății este documentată	[prezent / de completat / nu se aplică]
Modificarea sau reconfirmarea temei este documentată, dacă este cazul	[prezent / de completat / nu se aplică]
Planul și evidența progresului sunt disponibile	[prezent / de completat / nu se aplică]
Versiunea finală a tezei este identificată	[prezent / de completat / nu se aplică]
Declarația contribuției personale este semnată	[prezent / de completat / nu se aplică]
Rapoartele finale corespund versiunii finale	[prezent / de completat / nu se aplică]
Rezoluția academică este motivată și semnată	[prezent / de completat / nu se aplică]
Examinarea colegială este documentată, dacă a fost necesară	[prezent / de completat / nu se aplică]
Susținerea preventivă și recomandarea sunt consemnate	[prezent / de completat / nu se aplică]
Modificările ulterioare au fost reverificate, dacă este cazul	[prezent / de completat / nu se aplică]
Facultatea a verificat îndeplinirea cerințelor academice	[prezent / de completat / nu se aplică]
Actele de admitere sunt întocmite potrivit circuitului instituțional	[prezent / de completat / nu se aplică]

Neconformități și termen de remediere: [completare].

Verificare administrativă: [nume, data, semnătura].

Validare academică și instituțională potrivit competențelor: [completare].